

รายงานวิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านออกเขียนได้
โดยใช้แบบฝึกอ่าน แม่ ก กา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

ปีการศึกษา ๒๕๖๘

แบบฝึกอ่าน แม่ ก กา

นางสาวสกวรัตน์ เมืองจันทร์

ตำแหน่งครู วิทยฐานะชำนาญการ

โรงเรียนอนุบาลวัดบางนาบูน

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1

บทคัดย่อ

หัวข้อวิจัย การพัฒนาทักษะการอ่านออกเขียนได้ โดยใช้แบบฝึกอ่าน แม่ ก กา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ผู้วิจัย นางสาวสการรัตน์ เมืองจันทร์

ปีการศึกษา 2568

วิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาทักษะการอ่านออกเขียนได้ โดยใช้นวัตกรรมแบบฝึกอ่านแม่ ก กาทางผู้วิจัยได้คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างการเลือกแบบเจาะจงภายในห้องเรียนชั้น ป.1 (Purposive Sampling) จากการสอนในห้องเรียนพบว่า นักเรียนมีทักษะการอ่านที่ไม่คล่องและมีพัฒนาการอ่านและเขียนที่ค่อนข้างช้า ผู้วิจัยเล็งเห็นปัญหานี้และต้องการพัฒนาทักษะการอ่านออกเขียนได้ที่ดีขึ้น

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองได้แก่ โดยดำเนินการ 4 ขั้นตอนคือ (1) ชี้ให้ชัดถึงความถูกต้องในการเขียน (2) ชักชวนให้ ปฏิบัติ (3) ปฏิบัติด้วยความเหมาะสม และ (4) สนุกสนานในการเรียน มีนิสัยรักการเขียน และเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ (1) แบบฝึกหัดเขียนตามคำบอกมาตราตัวสะกดและ (2) แบบฝึกหัด ซึ่งสร้างแบบฝึกหัดโดยการศึกษาจากตำรา และนำแบบฝึกอ่านแม่ ก กามาทดลองใช้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยร้อยละจากการเขียนตามคำบอก เมื่อทำการเปรียบเทียบคะแนนก่อน-หลัง นักเรียนมีเกณฑ์คะแนนที่ดีขึ้นและเข้าใจมีการพัฒนาการอ่านและเขียนคำ แม่ ก กา หลังเรียนของนักเรียนซึ่งผลสัมฤทธิ์จากการวิจัยนี้มีส่วนช่วยในการพัฒนาให้นักเรียน มีความรู้ ความเข้าใจประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และพบว่า มีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 81.88

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านออกเขียนได้ โดยใช้นวัตกรรมแบบฝึกอ่านแม่ ก กา สำเร็จลงด้วยดี เพราะได้รับคำแนะนำจากผู้สนับสนุนช่วยเหลือให้กำลังใจ และแนวคิด ตลอดจนตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ทุกขั้นตอนของการวิจัยจากเพื่อนร่วมงานซึ่งคอยให้กำลังใจและคำปรึกษาอยู่ตลอดเวลา ผู้วิจัยขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่ง ขอขอบคุณนักเรียนที่ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูล ผู้วิจัยจึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง มา ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ ท่านผู้อำนวยการ และรองผู้อำนวยการ ที่ได้สนับสนุนให้ครูได้ทำการวิจัยและแก้ไขข้อบกพร่องเพื่อความสมบูรณ์ถูกต้องของวิจัยในครั้งนี้ เพื่อเป็นการพัฒนาตนเองและพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอน และผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าบทเรียนสำเร็จรูปเล่มนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้ และเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาทักษะการอ่านออกเขียนได้ เรื่อง การใช้นวัตกรรมแบบฝึกอ่านแม่ ก กา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

สกวรัตน์ เมืองจันทร์

ผู้จัดทำ

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อ

กิตติกรรมประกาศ

บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
จุดประสงค์ของการวิจัย.....	3
สมมุติฐานของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	3
ประโยชน์ที่ได้รับ.....	4
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะ.....	5
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	17
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	18
ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง.....	18
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	18
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	19
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	19
บทที่ 4 ผลการวิจัย.....	21
สรุปผล.....	21
บทที่ 5 สรุปผลการศึกษาวิจัย.....	23
การอภิปรายผล.....	23
ข้อเสนอแนะ.....	24
เอกสารอ้างอิง.....	25
ภาคผนวก.....	26

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

หลักสูตรแกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มุ่งพัฒนานักเรียนให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย มีความรู้ มีทักษะพื้นฐานและมีเจตคติที่ดีต่อการศึกษา มีเป้าหมายและกรอบทิศทางการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญามีคุณภาพชีวิตที่ดีและมีขีดความสามารถในการแข่งขันในเวทีระดับโลก เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้อย่างมีศักยภาพ เน้นความเป็นเอกภาพของชาติ มุ่งพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เป็นผู้มีความรู้ มีทักษะ เจตคติและคุณธรรมบนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล มีคุณภาพในการใช้ภาษาไทย มีโครงสร้างยึดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลา และการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียน ส่งเสริมทักษะการอ่าน การเขียน การคิดวิเคราะห์ การคิดเชิงสร้างสรรค์ เน้นการมีส่วนร่วมของสังคมในการจัดการศึกษาเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ท้องถิ่น และชุมชนสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน เรียนรู้อย่างมีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และการประกอบอาชีพ มีความสามารถในการสื่อสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษา ถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ และทักษะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์ มีวิจรรณญาณและการคิดอย่างเป็นระบบ สามารถแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม บนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรม และข้อมูลสารสนเทศ สามารถเลือกและใช้เทคโนโลยีด้านต่างๆ มีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาตนเอง และสังคมแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้องเหมาะสม และมีคุณธรรม (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 3 – 4)

ด้วยความสำคัญดังกล่าว หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดให้ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 37) ดังนั้น เด็กไทยทุกคนควรเรียนรู้และใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้องทุกโอกาส ซึ่งการเรียนการสอนภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญ ในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การอ่านและการฟังเป็นทักษะของการรับรู้เรื่องราว ความรู้ ประสบการณ์ ส่วนการพูดและการเขียนเป็นทักษะของการแสดงออกด้วยการแสดงความคิดเห็น ความรู้และประสบการณ์ การเรียนภาษาไทยจึงต้องเรียนเพื่อการสื่อสาร ให้สามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถนำความรู้ ความคิด มาเลือกใช้เรียบเรียงคำมาใช้ตามหลักภาษาได้ถูกต้องตรงตามความหมาย กาลเทศะและใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ (วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. 2549 : 80)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทย และเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้ และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ กระทรวงศึกษาธิการ (2551 : 4)

ธรรมชาติของภาษาไทยเป็นเรื่องทักษะ จะแยกเนื้อหาสาระของทักษะแต่ละชั้นปีโดยเด็ดขาดไม่ได้ จำเป็นจะต้องมีกระบวนการฝึกทักษะต่าง ๆ ให้ต่อเนื่องกันไป เนื้อหา เช่น การอ่านและการเขียนสะกดคำ การอ่านจับใจความ การเลือกใช้คำให้ตรงตามความหมาย การเขียนแสดงความรู้สึกรู้สึกความคิดประสบการณ์ ความต้องการ จินตนาการ การนำความรู้จากการอ่านไปใช้ในการตัดสินใจ การแก้ปัญหาและการดำเนินชีวิต จำเป็นต้องสอนทุกชั้นในเรื่องของทักษะภาษา และแต่ละชั้นจะมีเนื้อหาในการฝึกทักษะที่เพิ่มความซับซ้อนและยากมากขึ้น เช่น จำนวนคำเพิ่มมากขึ้น ประโยคที่ใช้ยาวและซับซ้อนขึ้น เรื่องที่นำมาอ่านยาวขึ้น กรมวิชาการ (2544 : 22)

กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ได้ประเมินสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย ในโรงเรียนประถมศึกษาแล้วพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ สมรรถภาพที่มีปัญหาได้แก่ ทักษะการอ่านและการเขียน ปัญหาคือการออกเสียงพยัญชนะ สระ คำควบกล้ำไม่ชัดเจน การแจกลูกสะกดคำ การใช้หลักภาษาไทยไม่ถูกต้อง การแจกลูกสะกดคำเป็นเรื่องจำเป็นมากสำหรับผู้เริ่มเรียน หากครูไม่ได้สอนแจกลูกสะกดคำแก่นักเรียนในระยะเริ่มเรียน การอ่านของนักเรียนจะขาดหลักเกณฑ์การประสมคำ เมื่ออ่านหนังสือมากขึ้นทำให้สับสนอ่านหนังสือไม่ออก เขียนหนังสือผิด ซึ่งเป็นปัญหามากของนักเรียนไทยในปัจจุบัน ผลจากการอ่านหนังสือไม่ออก เขียนไม่ได้ ย่อมส่งผลกระทบต่อการเรียนการสอนในวิชาอื่น ๆ ด้วย เพราะการอ่านเป็นเครื่องมือสำหรับการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง กรมวิชาการ (2546 : 134)

การสอนภาษาไทยให้บรรลุวัตถุประสงค์และมีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นต้องฝึกทักษะต่าง ๆ ให้สัมพันธ์กันทั้งการรับเข้ามา คือ การอ่านและการฟังกับทักษะการถ่ายทอดออกไป คือ การพูดและการเขียน ในด้านการเขียน ถือเป็นทักษะที่ย่างยากซับซ้อนและเป็นทักษะถ่ายทอดที่สำคัญต่อการสื่อสารอย่างยิ่ง

จากข้อมูลสภาพปัญหา ความสำคัญ และหลักการดังกล่าวควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วนโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ตัวครูผู้สอนควรจะมีการศึกษาหาวิธีปรับปรุงพัฒนาการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ ให้ทั้งความรู้ทักษะการคิด ความสนุกสนานเพลิดเพลินไปพร้อม ๆ กัน มีเทคนิคการสอนที่หลากหลาย ทำให้เกิดการเรียนรู้เกิดความแม่นยำ จดจำง่าย และเข้าใจอย่างลึกซึ้ง จัดระบบเชื่อมโยงความคิดต่าง ๆ เข้าด้วยกัน

ปัจจุบันพบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียน ซึ่งเกิดขึ้นเนื่องจากสมองซีกซ้ายบกพร่อง หรือมีความยากลำบากในการจัดกระทำข้อมูล นักเรียนจะแสดงพฤติกรรมด้านการอ่าน ดังนี้ อ่านช้า อ่านเสียงผิดเพี้ยน ประสมคำไม่ได้ จำรายละเอียดของคำไม่ได้ อ่านข้ามคำที่อ่านไม่ได้ อ่านตกหล่น หรืออ่านเพิ่มคำ ผันเสียงวรรณยุกต์สับสน หรือผันไม่ได้ อ่านเสียงดังอ้อมแอ้มอยู่ในลำคอ แทนที่คำที่อ่านไม่ออกด้วยคำอื่น อ่านตะกุกตะกัก ต้องสะกดไปด้วยระหว่างที่อ่าน อ่านกลับคำ สับสนมาตราตัวสะกดต่าง ๆ อ่านคำควบกล้ำไม่ได้ สับสนเสียงสระโดยเฉพาะสระประสม สระลดรูป ขาดสมาธิในการเรียน ด้านการเขียน นักเรียนจะเขียนช้า เขียนตัวอักษรกลับหลัง วนหัวพยัญชนะหลายรอบ สะกดคำผิดบ่อย แม้แต่คำง่าย ๆ เขียนแล้วลบบ่อย เขียนแล้วอ่านไม่รู้เรื่อง เขียนเพิ่มหรืออาจเขียนตกหล่น วางสระและวรรณยุกต์ไม่ถูกที่ เขียนตัวอักษรสลับกัน ซึ่งเป็นสาเหตุให้นักเรียนเหล่านี้ไม่ประสบความสำเร็จในการเรียน ถึงแม้ว่านักเรียนจะมีระดับสติปัญญาเหมือนนักเรียนปกติอื่นๆ ก็ตาม แต่หากนักเรียนกลุ่มนี้ได้รับความช่วยเหลือให้เกิดการเรียนรู้ที่เหมาะสม ก็สามารถประสบความสำเร็จได้เช่นเดียวกับนักเรียนปกติ

จากการสังเกตในชั้นเรียนของครูผู้สอนภาษาไทยพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งจากการสังเกต การเรียนการสอนในห้องเรียนพบว่า นักเรียนมีทักษะการอ่านที่ไม่คล่องและมีพัฒนาการอ่านและเขียนที่ค่อนข้าง ช้าจากนักเรียนทั้งหมดในห้องเรียน ทางผู้วิจัยเล็งเห็นปัญหานี้จึงอย่างที่จะพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนให้ ดีขึ้น เพื่อให้ได้เป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิตและการใช้ชีวิตทางสังคม เพื่อเป็นการวางพื้นฐานในการพัฒนา ไปสู่ ทักษะการเขียนจดหมาย เรียงความ รวมทั้งการเขียนเรื่องราวต่าง ๆ ให้ ซึ่งถือว่าเป็นพื้นฐานที่สำคัญสำหรับการ เรียนในระดับสูงขึ้นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

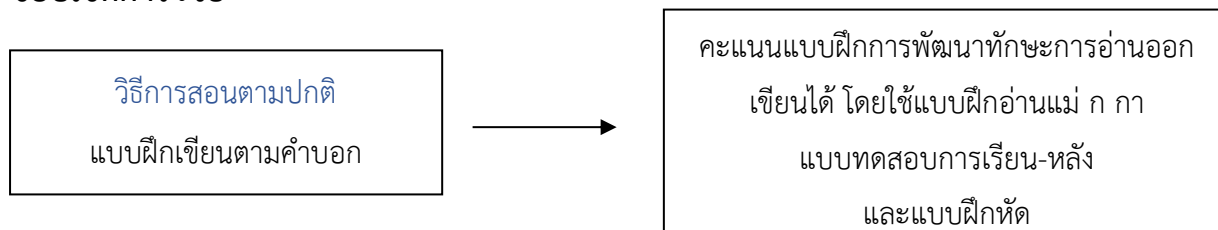
วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการอ่านและเขียนคำพื้นฐาน ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
2. เพื่อพัฒนาแบบฝึกอ่าน แม่ ก กา ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน

สมมุติฐานของการวิจัย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/3 แบบฝึกหัดอ่าน แม่ ก กา ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอนุบาลวัดบางนางบุญ จำนวน 32 คน เนื่องจากการสอนในห้องเรียนพบว่า นักเรียนมีทักษะการอ่านที่ไม่คล่องและมีพัฒนาการอ่านและเขียนที่ค่อนข้างช้า และผู้วิจัยเล็งเห็นปัญหานี้และต้องการพัฒนาทักษะการอ่านออกเขียนได้ที่ดีขึ้น

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

- ตัวแปรต้น ได้แก่ สมุดเล่มเล็กแบบฝึกอ่านแม่ ก กา
- ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่าน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. สมุดเล่มเล็กแบบฝึกอ่านแม่ ก กา หมายถึง แบบฝึกทักษะการอ่านคำในแม่ ก กา ที่มีทุกสระ คละกัน เพื่อให้นักเรียนจำสระได้ดียิ่งขึ้น ในเล่มจะประกอบด้วย แบบฝึกอ่านทั้งหมด 14 ชุด ชุดละ 20 คำ

2. ประสิทธิภาพของแบบฝึก หมายถึง แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 80 ตัวแรก หมายถึง คะแนนเฉลี่ยร้อยละของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนของแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ทุกชุด 80 ตัวหลัง หมายถึง คะแนนเฉลี่ยร้อยละที่ได้จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ครบทุกชุด

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ ความสามารถในการเรียนภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยวัดได้จากคะแนนการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการอ่านและการเขียนสะกดคำ ที่ผู้รายงานสร้างขึ้น

4. นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/3 โรงเรียนอนุบาลวัดบางนางบุญสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 32 คน

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ได้แบบฝึกสมุดเล่มเล็กแบบฝึกอ่านแม่ ก กา ที่ผ่านการพัฒนาและหาประสิทธิภาพจากผู้เชี่ยวชาญเรียบร้อยแล้ว

2. ผู้เรียนได้รับการพัฒนาทักษะการอ่านออกเขียนได้ โดยแบบฝึกสมุดเล่มเล็กแม่ ก กา ส่งผลพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นไป และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสูงขึ้นตามเกณฑ์มาตรฐานและสามารถนำไปใช้จัด การเรียนการสอนและให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อวิชาภาษาไทย เพื่อที่จะให้การเรียนการสอนวิชาภาษาไทยสัมฤทธิ์ผลยิ่งขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การดำเนินการศึกษาครั้งนี้ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกสมุดเล่มเล็กแบบฝึกอ่านแม่ ก กา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/3 โรงเรียนอนุบาลวัดนางบุญผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

2. การเรียนการสอนภาษาไทย

3. การอ่าน

3.1 ความหมายของการอ่าน

3.2 ความสำคัญของการอ่าน

3.3 การอ่านแจกลูกสะกดคำ

4. การเขียน

4.1 ปัญหาของการเขียน

4.2 ความสำคัญของการเขียน

4.3 จุดมุ่งหมายของการเขียน

5. แบบฝึกทักษะ

5.1 ความหมายและความสำคัญของแบบฝึกทักษะ

5.2 ลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดี

5.3 ประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ

5.4 หลักการสร้างแบบฝึกทักษะ

5.5 ส่วนประกอบของแบบฝึกทักษะ

5.6 รูปแบบการสร้างแบบฝึกทักษะ

5.7 ขั้นตอนการสร้างแบบฝึกทักษะ

5.8 แนวคิดหลักการที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะ

6 . งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

6.1 งานวิจัยในประเทศ

6.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย

ทำไมต้องเรียนภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจธุระ การงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสพการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนาระบบการคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรมประเพณี และสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

เรียนรู้อะไรในภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารการเรียนรู้ อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง

- การอ่าน การอ่านออกเสียงคำ ประโยค การอ่านบทร้อยแก้ว คำประพันธ์ชนิดต่างๆ การอ่านในใจเพื่อสร้างความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่าน เพื่อนำไปปรับใช้ใน ชีวิตประจำวัน

- การเขียน การเขียนสะกดคำตามอักขรวิธี การเขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำและรูปแบบต่างๆ ของการเขียน ซึ่งรวมถึงการเขียนเรียงความ ย่อความ รายงานชนิดต่างๆ การเขียนตามจินตนาการ วิเคราะห์วิจารณ์ และเขียนเชิงสร้างสรรค์

- การฟัง การดู และการพูด การฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ การพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก พูดลำดับเรื่องราวต่างๆ อย่างเป็นเหตุเป็นผล การพูดในโอกาสต่างๆ ทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการ และการพูดเพื่อโน้มน้าวใจ

- หลักการใช้ภาษาไทย ธรรมชาติและกฎเกณฑ์ของภาษาไทย การใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับโอกาสและบุคคล การแต่งบทประพันธ์ประเภทต่างๆ และอิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทย

- วรรณคดีและวรรณกรรม วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อศึกษาข้อมูลแนวความคิด คุณค่าของงานประพันธ์ และความเพลิดเพลิน การเรียนรู้และทำความเข้าใจบทเห่ บทร้องเล่นของเด็ก เพลงพื้นบ้านที่เป็นภูมิปัญญาที่มีคุณค่าของไทย ซึ่งได้ถ่ายทอด

ความรู้สึกรักนึกคิดคำนึง ขนบธรรมเนียมประเพณี เรื่องราวของสังคมในอดีต

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

2. การเรียนการสอนภาษาไทย

2.1 แนวการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทย อัมพร อังศรีพวง (อำในนิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. 2549 : 94-95) ได้ให้แนวการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยไว้ดังนี้

1. ฝึกทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนให้ถูกต้อง คล่องแคล่ว โดยการฝึกทักษะแต่ละอย่างให้แม่นยำ แล้วจึงฝึกทักษะทั้ง 5 ให้สัมพันธ์กันและส่งเสริมการคิด ตลอดจนความคิดสร้างสรรค์
2. ฝึกทักษะทางภาษาซ้ำๆ และบ่อยๆ จนเกิดความชำนาญ และหมั่นฝึกฝนทบทวนอยู่เสมอ ครูผู้สอนต้องส่งเสริมให้นักเรียนฝึกทักษะเป็นรายบุคคลอย่างทั่วถึง
3. ฝึกให้ผู้เรียนรู้หลักเกณฑ์ทางภาษาควบคู่ไปกับการใช้ภาษาและรู้จักวัฒนธรรมทางภาษา
4. ส่งเสริมให้ผู้เรียนนำความรู้ และทักษะที่ได้จากการเรียนภาษาไทยไปใช้เป็นเครื่องมือสื่อสารในชีวิตประจำวัน และใช้เป็นพื้นฐานในการเรียนกลุ่มประสบการณ์อื่นๆ
5. ปลุกฝังเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาไทย โดยสอนให้เห็นคุณค่าและตระหนักในความสำคัญของภาษาไทย ทั้งในส่วนที่จำเป็นต้องใช้เพื่อการสื่อสาร และในด้านการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมที่สำคัญของชาติ
6. ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจความงามของภาษาเพื่อให้เกิดความจรรโลงใจ โดยใช้ธรรมชาติ บทร้อยแก้ว และร้อยกรองที่เหมาะสมกับวัยและระดับชั้นมาเป็นสื่อการ

เรียนการสอน

7. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีนิสัยรักการอ่าน ใฝ่หาความรู้จากแหล่งต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการดำรงชีวิต
8. สอดแทรกคุณธรรมต่างๆ เช่น ความมีระเบียบวินัย ความขยัน ความอดทน ความรับผิดชอบ
9. ฝึกให้ผู้เรียนเป็นคนช่างสังเกต จดจำ และจดบันทึกสิ่งต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ทางภาษา ได้รับความรู้ ความเพลิดเพลิน และเป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
10. นำภาษาที่ใช้ในสังคมแวดล้อมมาเป็นสื่อประกอบการเรียนการสอนเพื่อให้สัมพันธ์กับการเรียนและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงในชีวิตประจำวัน
11. ให้แบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน โดยเฉพาะเรื่องการใช้ภาษาและการสื่อสารของครูผู้สอน
12. วัดและประเมินผล โดยคำนึงถึงวัย ระดับชั้นและพัฒนาการทางภาษาของนักเรียน
13. ส่งเสริมให้นักเรียนประเมินผลการเรียนภาษาของตน เพื่อให้นักเรียนพัฒนาให้ดียิ่งขึ้นตามลำดับ
14. ศึกษา ติดตามและแก้ไขข้อบกพร่องทางภาษาของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง
15. จัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้เรียนภาษาไทยด้วยความสนุกสนาน น่าสนใจ โดยใช้โปรแกรม เพลง รูปแบบการสอนอื่นๆ และสื่อการสอนที่หลากหลาย เพื่อให้นักเรียนเกิดความรักในการเรียนภาษาไทย
16. จัดทำหนังสือที่เหมาะสมให้ผู้เรียนอ่านมากๆ หรือส่งเสริมการอ่านหนังสือในห้องสมุด เพื่อให้นักเรียนมีความรู้กว้างขวางขึ้น

2.2 สื่อการเรียนการสอนภาษาไทย

สื่อการเรียนการสอนภาษาไทยมีความสำคัญต่อการเรียนการสอนมาก เพราะสื่อเป็นตัวกลางที่จะช่วยให้การสื่อสารระหว่างครูกับนักเรียนให้เข้าใจตรงกัน และนักเรียนก็สามารถทำความเข้าใจกับบทเรียนได้ง่ายขึ้น ทำให้นักเรียนมีความสนใจบทเรียนมากกว่าการสอนที่มีแต่ครูอธิบายเพียงอย่างเดียว สื่อการเรียนการสอนจะช่วยนำความมีประสิทธิภาพมาสู่การเรียนการสอนและนำความสำเร็จมาสู่วัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

สื่อการสอน หมายถึง วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ วิธีการ และกิจกรรมต่างๆ ที่

ครูผู้สอนใช้ถ่ายทอดความรู้และประมวลประสบการณ์ไปสู่ผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้บรรลุตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ พอจำแนกสื่อการสอนออกเป็น 3 ประเภทดังนี้

1. สื่อประเภทวัสดุ (Materials) หรือบางที่เรียกว่าสื่อประเภทเบา (Software) หมายถึง สื่อที่เก็บความรู้ไว้ในตัวเอง ซึ่งจำแนกย่อยออกเป็น 2 ลักษณะ คือ
 - ก. สื่อประเภทที่สามารถถ่ายทอดความรู้ได้ด้วยตนเองไม่จำเป็นต้องอาศัยอุปกรณ์อื่นช่วย เช่น แผนที่ ลูกโลก รูปภาพ หุ่นจำลอง ฯลฯ
 - ข. วัสดุที่ไม่สามารถถ่ายทอดความรู้ได้ด้วยตัวเองจำเป็นต้องอาศัยอุปกรณ์อื่น

ช่วย เช่น แผ่นเสียง ฟิล์มภาพยนตร์ สไลด์ ฯลฯ

2. สื่อประเภทอุปกรณ์หรือเครื่องมือ (Equipment) หมายถึง ส่วนที่เป็นตัวกลางหรือตัวผ่านทำให้ข้อมูลหรือความรู้ที่บันทึกไว้ในวัสดุ สามารถถ่ายทอดออกมาให้เห็นหรือได้ยิน เช่น เครื่องฉายแผ่นภาพโปรเจกเตอร์ เครื่องฉายสไลด์ เครื่องฉายภาพยนตร์ เครื่องรับโทรทัศน์ เครื่องเล่น แผ่นเสียง เป็นต้น

3. สื่อประเภทเทคนิคหรือวิธีการ (Techniques or methods) หมายถึง สื่อที่มีลักษณะเป็นแนวคิดหรือรูปแบบขั้นตอนในการเรียนการสอน โดยสามารถนำสื่อวัสดุและอุปกรณ์มาช่วยในการสอนได้ เช่น เกมและสถานการณ์จำลอง การสอนแบบจุลภาค การสาธิต เป็นต้น

สื่อการเรียนการสอนภาษาไทยมีหลายชนิด ซึ่งจะขอกล่าวดังนี้

1. เกมต่างๆ การเล่นเกมเป็นสิ่งที่เด็กๆ ชอบเป็นชีวิตจิตใจอยู่แล้ว ผู้สอนสามารถพลิกแพลงการเล่นแบบต่างๆ ของเด็กมาใช้เสริมทักษะทางภาษาของเด็กได้มากมาย เช่น การเล่นเกมกระดานฝึกทักษะการฟัง การเล่นเกมทายคำฝึกทักษะการพูด นอกจากนี้ยังมีเกมอีกมากมายที่ผู้สอนจะประยุกต์ให้เหมาะสม

กับเนื้อหาที่จะสอน เกมต่างๆ สามารถใช้ได้ทุกขั้นตอนของการสอน ไม่ว่าจะเป็น ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นสอน ขั้นสรุปบทเรียน การเล่นเกมในแต่ละครั้งผู้สอนควรบอกจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนทราบแน่ชัดว่าฝึกทักษะใด กำหนดกติกา

และเวลาในการเล่นให้แน่นอน การเล่นเกมทั้งที่ไม่ต้องใช้วัสดุอุปกรณ์และต้องใช้ เกมที่ต้องใช้วัสดุอุปกรณ์ ผู้สอนต้องเตรียมไว้ล่วงหน้า หรือให้ผู้เรียนเตรียมและเก็บให้อยู่ในสภาพเรียบร้อยเมื่อเล่นเสร็จ ตัวอย่างเกมต่างๆ เช่น เกมบิงโก แข่งเครื่องบิน ตกปลาต่อบัตรคำ จำยตลาด เกมกระดาน เรียงคำ ยี่สิบคำถาม ฯลฯ

2. บัตรคำ เป็นสื่อการเรียนการสอนที่ใช้ฝึกทักษะด้านการอ่านและการเขียนได้ดีเป็นสื่อที่ผู้สอนนิยมใช้กันมาก เพราะใช้ประกอบการเรียนการสอนได้หลายลักษณะ เช่น สอนคัดลายมือ สอนคำใหม่ สอนคำยาก สอนอ่านออกเสียง สอนอ่านในใจ เล่นเกมเสริมทักษะต่างๆ

3. ปริศนาคำทาย เป็นการเล่นของคนไทยมาแต่โบราณนิยมเล่นกันในหมู่เด็กและผู้ใหญ่ การทายปัญหานั้นฝึกทักษะหลายด้าน ทั้งการฟัง การพูด การคิด ไหวพริบในการแก้ปัญหา จินตนาการ การแสดงออกทางภาษา ปริศนาคำทาย มีการจัดหมวดหมู่ไว้หลายหมวดหมู่ เช่น ประเภทสัตว์ ของใช้ พืช เป็นต้น

4. เทปบันทึกเสียง เป็นสื่อการเรียนการสอนที่โรงเรียนจัดหามาให้ครูผู้สอนเพราะใช้ง่าย เคลื่อนย้ายได้สะดวก ราคาไม่แพง ครูใช้เทปบันทึกเสียงประกอบการสอนภาษาไทย โดยใช้สอนอ่าน ทำนองเสนาะ สัมภาษณ์ บันทึกข่าว นิทาน เป็นต้น

5. แผ่นป้ายสาส์น เหมาะสำหรับใช้เป็นสื่อการเรียนการสอนในระดับชั้นเด็กเล็กชั้นประถมศึกษา แต่ก็อาจนำไปใช้ในระดับชั้นมัธยมหรืออุดมศึกษาก็ได้ แผ่นป้ายสาส์นสามารถใช้ติดบัตรคำ บัตรภาพหรือรูปภาพได้ แต่เราต้องยอมรับว่าบัตรคำ หรือบัตรภาพที่ติดบนป้ายสาส์นนี้อาจจะไม่มั่นคง อาจร่วงหล่นได้

6. สไลด์ประกอบเสียง นำมาใช้ง่ายและสามารถนำมาเรียนแบบเอกัตบุคคลหรือประกอบการเรียนการสอนเป็นกลุ่ม สไลด์ประกอบเสียงชุดใดที่จัดทำอย่างดีก็จะให้คุณค่าต่อกระบวนการเรียนรู้อย่างมาก

7. กระเป๋านั่ง เป็นแผ่นไม้บางๆ ที่เป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ขนาดเท่ากับแผ่นป้ายผ้าสำหรับใช้กระดานแข็งทำเป็นร่องหรือกระเป๋ารูปขนาดใหญ่ว่าจะเสียบบัตรคำได้ วิธีใช้กระเป๋านั่งก็จะใช้คล้ายกับแผ่นป้ายผนังสำหรับ คือ ใช้กับบัตรคำ บัตรข้อความ บัตรภาพ

8. สถานการณ์จำลอง เปรียบเหมือนนามธรรมของชีวิตจริง หรือการทำให้สภาพแวดล้อมหรือกระบวนการของชีวิตจริงให้ง่ายขึ้น โดยทั่วไปสถานการณ์จำลองจะเป็นการแสดงบทบาทที่เกี่ยวข้องกับบุคคลหรือสิ่งแวดล้อมที่สมมุติขึ้น เช่น อาชีพต่างๆ ความเป็นอยู่ ฯลฯ

ความหมายและความสำคัญของการอ่าน

การอ่าน หมายถึง การแปลความหมายของตัวอักษรที่อ่านออกมาเป็นความรู้ ความคิด และเกิดความเข้าใจเรื่องราวที่อ่านตรงกับเรื่องราวที่ผู้เขียนเขียน ผู้อ่านสามารถนำความรู้ ความคิด หรือสาระจากเรื่องราวที่อ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ การอ่านจึงมีความสำคัญ ดังนี้ การอ่านเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ โดยเฉพาะผู้ที่อยู่ในวัยศึกษาเล่าเรียน จำเป็นต้องอ่านหนังสือเพื่อการศึกษาหาความรู้ด้านต่าง ๆ เป็นเครื่องมือช่วยให้ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ เพราะสามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปพัฒนางานของตนได้ เป็นเครื่องมือสืบทอดทางวัฒนธรรมของคนรุ่นต่อ ๆ ไป เป็นวิธีการส่งเสริมให้คนมีความคิดอ่านและฉลาดรอบรู้ เพราะประสบการณ์ที่ได้จากการอ่านเมื่อเก็บสะสมเพิ่มพูนนานวันเข้า ก็จะทำให้เกิดความคิด เกิดสติปัญญา เป็นคนฉลาดรอบรู้ได้และกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความเพลิดเพลินบันเทิงใจ เป็นวิธีหนึ่งในการแสวงหาความสุขให้กับตนเองที่ง่ายที่สุด และได้ประโยชน์คุ้มค่าที่สุดคือการอ่านเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต ทำให้เป็นคนที่มีบุคลิกทั้งด้านจิตใจและบุคลิกภาพ เพราะเมื่ออ่านมากย่อมรู้มาก สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข ในการพัฒนาระบบการเมือง การปกครอง ศาสนา ประวัติศาสตร์ และสังคม และยังเป็นวิธีการหนึ่งในการพัฒนาระบบการสื่อสารและการใช้เครื่องมือทางอิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ

จุดมุ่งหมายของการอ่าน

1. การอ่านเพื่อหาความรู้ ได้แก่ การอ่านหนังสือจากหนังสือประเภทตำราทางวิชาการ สารคดีทางวิชาการ การวิจัยประเภทต่าง ๆ หรือการอ่านผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ การอ่านจากหนังสือที่มีสาระเดียวกันควรอ่านจากผู้เขียนหลาย ๆ คน เพื่อเป็นการตรวจสอบความถูกต้องแม่นยำของเนื้อหา ผู้อ่านจะได้มีมุมมองที่กว้างขึ้น มีความรอบรู้ได้แนวคิดที่หลากหลาย และไม่ควรอ่านเฉพาะในเนื้อหาวิชาที่ตนชอบเท่านั้น ควรอ่านอย่างหลากหลายเพราะความรู้ในวิชาหนึ่ง อาจนำไปช่วยเสริมในอีกวิชาหนึ่งได้

2. การอ่านเพื่อความบันเทิง ได้แก่ การอ่านจากหนังสือประเภทสารคดีท่องเที่ยว นวนิยาย เรื่องสั้น เรื่องแปล การ์ตูน บทประพันธ์ บทเพลง แม้จะเป็นการอ่านเพื่อความบันเทิง แต่ผู้อ่านจะได้ความรู้ที่สอดแทรกอยู่ในเรื่องด้วย การอ่านประเภทนี้มีข้อควรระวังว่าปัจจุบันหนังสือบางชนิดมีเนื้อหาสาระและรูปภาพที่ขัดต่อวัฒนธรรมและจารีตประเพณีไทย ผู้อ่านจึงควรพิจารณาเลือกให้ดี

3. การอ่านเพื่อทราบข่าวสาร ความคิด ได้แก่ การอ่านหนังสือประเภทบทความ บทวิจารณ์ ข่าว รายงานการประชุม ข้อควรระวังในการอ่านประเภทนี้ คือ ผู้อ่านมักเลือกอ่านเรื่องที่สอดคล้องกับความคิดและความชอบของตน จึงทำให้ปิดกั้นการรับรู้และแนวคิดด้านอื่น ๆ ดังนั้น ถ้าจะเกิดประโยชน์อย่างแท้จริงต้องเลือก

อ่านอย่างหลากหลายไม่เจาะจงอ่านเฉพาะสื่อที่นำเสนอตรงกับความคิดของตน เพราะจะทำให้มีมุมมองที่กว้างขึ้น อันจะช่วยให้เรามีเหตุผลอื่นๆ มาประกอบการวิจารณ์ วิเคราะห์ได้ลุ่มลึกมากขึ้น

4. การอ่านเพื่อจุดประสงค์เฉพาะแต่ละครั้ง ได้แก่ การอ่านที่ไม่ได้เจาะจง แต่เป็นการอ่านเป็นครั้งคราวในเรื่องที่ตื้นสนใจหรืออยากรู้ เช่น การอ่านประกาศต่าง ๆ การอ่านโฆษณา แผ่นพับประชาสัมพันธ์ สลากยา การอ่านสมุดโทรศัพท์หน้าเหลือง การอ่านข่าวสังคม ข่าวบันเทิง ข่าวกีฬา การอ่านประเภทนี้มักใช้เวลาไม่นานและไม่กระทำทุกวัน ส่วนใหญ่เป็นการอ่านเพื่อให้ความรู้แนะนำไปใช้ หรือนำไปเป็นหัวข้อสนทนา บางครั้งก็เพื่อฆ่าเวลา

ประโยชน์ของการอ่าน

1. ทำให้มีความรู้ในวิชาการด้านต่าง ๆ อาจเป็นความรู้ทั่วไป หรือความรู้เฉพาะด้านก็ได้ เช่น การอ่านตำราแขนงต่าง ๆ หนังสือคู่มือ หนังสืออ่านประกอบในแขนงวิชาต่างๆ เป็นต้น

2. ทำให้รอบรู้ทันโลก ทันเหตุการณ์ การอ่านหนังสือพิมพ์การอ่านจากสื่อสารสนเทศต่าง ๆ ในสังคมทั้งภายในและภายนอกประเทศแล้ว ยังจะได้ทราบข่าวกีฬา ข่าวบันเทิง บทความวิจารณ์ ตลอดจนการโฆษณาสินค้าต่าง ๆ อีกด้วย ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการปรับความเป็นอยู่ให้เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพสังคมของตนในขณะนั้น ๆ

3. ทำให้ค้นหาคำตอบที่ต้องการได้ การอ่านหนังสือจะช่วยตอบคำถามที่เราข้องใจ สงสัย ต้องการรู้ได้ เช่น อ่านพจนานุกรมเพื่อหาความหมายของคำ อ่านหนังสือกฎหมายเมื่อต้องการรู้ข้อปฏิบัติ อ่านหนังสือคู่มือแนะวิธีเรียนเพื่อต้องการประสบความสำเร็จในการเรียน เป็นต้น

4. ทำให้เกิดความเพลิดเพลิน การอ่านหนังสือที่มีเนื้อหาดี น่าอ่าน น่าสนใจ ย่อมทำให้ผู้อ่านมีความสุข ความเพลิดเพลิน เกิดอารมณ์คล้อยตามอารมณ์ของเรื่องนั้น ๆ ผ่อนคลายความตึงเครียด ได้ข้อคิด และยังเป็นการยกระดับจิตใจผู้อ่านให้สูงขึ้นได้อีกด้วย

5. ทำให้เกิดทักษะและพัฒนาการในการอ่าน ผู้ที่อ่านหนังสือสม่ำเสมอเกิดความชำนาญในการอ่านสามารถอ่านได้เร็ว เข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้ง่าย จับใจความได้ถูกต้อง เข้าใจประเด็นสำคัญของเรื่อง และสามารถประเมินคุณค่าเรื่องที่อ่านได้อย่างสมเหตุสมผล

6. ทำให้ชีวิตมีพัฒนาการเป็นชีวิตที่สมบูรณ์ ผู้อ่านมากย่อมรู้เรื่องราวต่าง ๆ มาก เกิดความรู้ความคิดที่หลากหลายกว้างไกล สามารถนำมาเป็นแนวทางในการประพฤติปฏิบัติตนให้ชีวิตมีคุณค่า และมีระเบียบแบบแผนที่ดียิ่งขึ้น

7. ทำให้เป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ดีและเสริมสร้างบุคลิกภาพ ผ่านมากย่อมรอบรู้มาก มีข้อมูลต่างๆ สัมผัสไว้มาก เมื่อสนทนากับผู้อื่นย่อมมีความมั่นใจไม่ขัดเขินเพราะมีภูมิรู้ สามารถถ่ายทอดความรู้ให้คำแนะนำแก่ผู้อื่นในทางที่ก่อให้เกิดประโยชน์ได้ ผู้รอบรู้จึงมักได้รับการยอมรับและเป็นที่เชื่อถือจากผู้อื่น

สร้างนิสัยการอ่าน

ในชีวิตประจำวันมนุษย์ต้องรับรู้ข่าวสารเรื่องราวต่างๆอยู่ตลอดเวลา การอ่านเป็นวิธีการแสวงหาความรู้ที่ทำได้ง่ายที่สุด และสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้มากที่สุดเช่นกัน การสร้างนิสัยรักการอ่านจึงเป็นคุณสมบัติที่สำคัญยิ่งของมนุษย์ ผู้อ่านจึงควรหมั่นฝึกฝน และสร้างนิสัยรักการอ่านให้เกิดขึ้นกับตนเอง การจะสร้างนิสัยรักการอ่านได้นั้นผู้อ่านต้องวิเคราะห์ตนเองว่ามีอุปสรรคในการอ่านอย่างไรบ้าง เพื่อหาแนวทางแก้ไขให้มีนิสัยรักการอ่านขึ้นในตนเองต่อไป ทั้งนี้วิธีสร้างนิสัยรักการอ่าน สามารถทำได้ดังนี้

สร้างแรงจูงใจ การสร้างแรงจูงใจเพื่อนำไปสู่นิสัยรักการอ่าน อาจทำได้หลายวิธี ดังนี้

1. สร้างโอกาสและหาเวลาอ่าน การสร้างโอกาสและหาเวลาอ่าน สามารถทำได้โดยไปยังแหล่งวัสดุการอ่าน เช่นห้องสมุด ร้านขายหนังสือ หรือศูนย์หนังสือต่าง ๆ และเข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับการอ่าน เช่น เข้าร่วมกิจกรรมการอ่านในโรงเรียน หรือหน่วยงานต่าง ๆ ที่จัดขึ้น

2. เริ่มต้นการอ่านจากเรื่องที่ตนเองชอบหรือสนใจ การเริ่มต้นจากการอ่านเรื่องที่ตนชอบ สนใจ หรือเป็นประโยชน์ต่อตนเองก่อน ในขณะที่อ่านควรเปรียบเทียบประโยชน์ของเรื่องที่อ่านตามใจตนเอง กับการอ่านเรื่องที่มีคุณค่าอื่น ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการเลือกอ่านต่อไปให้มีความรู้หลากหลาย ไม่อยู่ในวงจำกัดเฉพาะเรื่องที่ตนเองสนใจเท่านั้น

3. สماعกับนักอ่านหรือผู้ที่ชอบอ่านหนังสือ เพื่อที่จะได้รับการชักนำหรือคำแนะนำที่ถูกวิธี และจะได้เห็นตัวอย่างการอ่านจากผู้อื่น จนเกิดความเคยชิน และติดเป็นนิสัยรักการอ่านในที่สุด

4. ตั้งความหวังให้กับตนเอง โดยวางเป้าหมายว่าจะพัฒนาการอ่านให้เกิดผลอย่างค่อยเป็นค่อยไป ไม่หวังผลตามที่ตั้งเอาไว้

5. ฝึกพิจารณา ฝึกทำความเข้าใจเรื่องราวที่อ่านทุกครั้ง แล้วบันทึกผลการอ่าน นับตั้งแต่ที่มาของหนังสือ สาระสำคัญของเรื่อง ความคิดเห็นของผู้อ่าน ถ้อยคำที่คมคาย ฯลฯ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ต่อไปตามโอกาสอันควร

6. ฝึกฝนและพัฒนาความสามารถในการอ่านขึ้นเรื่อย ๆ โดยอาจจะปฏิบัติตามคำแนะนำของตำรา หรือบุคคลผู้มีความสามารถในการอ่านก็ได้ พยายามปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ และเกิดความก้าวหน้าเป็นระยะไป เช่น อ่านได้เร็วขึ้นใช้เวลาในการอ่านได้มากขึ้น จับสาระเรื่องราวที่อ่านได้ดีขึ้น เป็นต้น อย่างไรก็ตาม การสร้างนิสัยรักการอ่านอาจมีอุปสรรคอยู่บ้าง ซึ่งจำเป็นจะต้องจัดปัญหาให้หมดสิ้นก่อนฝึกนิสัยรักการอ่าน อุปสรรคเหล่านี้ได้แก่

1. ไม่ชอบอ่าน ชอบทำกิจกรรมอื่นมากกว่า หรือเกียจคร้านที่จะอ่าน
2. มีปัญหาทางสุขภาพการและสุขภาพใจ เช่น สายตาไม่ดี เครียด กังวล
3. สภาพแวดล้อมไม่ดี เช่น สถานที่ไม่เหมาะสม อุณหภูมิไม่พอดี แสงสว่างไม่พอ
4. ขาดทักษะทางภาษา อ่านแล้วไม่เข้าใจ
5. พื้นความรู้เดิมมีจำกัด เนื่องจากการศึกษาน้อย
6. ไม่มีเวลาอ่าน
7. อ่านช้า ไม่ชำนาญในการอ่าน
8. ไม่เห็นประโยชน์ของหนังสือ

การฝึกและการพัฒนาให้นักเรียนอ่านออกและเขียนได้

ครูทุกคนพบปัญหานี้ในแต่ละระดับชั้น ซึ่งทำให้ครูต้องปวดหัวมาก ผู้วิจัยเป็นคนหนึ่งที่พบปัญหานี้ในทุก ๆ ปีที่เด็กเลื่อนชั้นขึ้นมา ผมได้ลองผิทดลองดูมาตลอดหลายปี จนมาพบวิธีที่คิดว่าได้ผลและได้ปฏิบัติอย่างนี้มา ทุกปีก็คิดว่าได้ผลประมาณ 90 % ขึ้นไป คือ

1. เริ่มทดสอบเด็กอ่านและเขียนทุกคนในชั้น
2. คัดแยกระดับนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ เก่ง ปานกลาง อ่อน
3. นำกลุ่มที่แย่ที่สุดที่จะต้องมาฝึกพัฒนาการอ่านและเขียนทุกวัน
4. ให้นักเรียนกลุ่มนี้เขียนคำที่นักเรียนคิดว่านักเรียนเขียนได้มาวันละ 10 คำ ทำอยู่อย่างนี้ทุกวัน ประมาณ 1 เดือน

5. ในเดือนที่ 2 ให้นักเรียนนำคำเหล่านี้มาแต่งเป็นประโยคอย่างง่าย ๆ โดยไม่ต้องคำนึงถึงว่าผิดหรือถูก และมาอ่านให้ครูฟังโดยครูเป็นผู้แนะนำและแก้ไข

6. พอนักเรียนเริ่มอ่านได้และเขียนได้บ้าง คำที่นักเรียนเขียนได้หมดแล้ว ครูก็จะกำหนดคำใหม่ให้ และให้นำคำใหม่เหล่านี้ไปฝึกอ่านและเขียนเป็นประโยค ครูควรพูดกับนักเรียนด้วยความเป็นกันเองอย่าให้นักเรียนมีความกดดัน และนักเรียนก็จะเริ่มสนใจที่จะมาฝึกอ่านและเขียนกับครูโดยครูให้เริ่มจากคำที่นักเรียนรู้จักพูดจาในชีวิตประจำวัน เช่น กิน พ่อ แม่ พี่ น้อง หรืออวัยวะ

ต่าง ๆ ในร่างกาย มาเขียนเป็นคำและแต่งประโยค โดยฝึกแบบนี้อีกไม่นานเด็กก็อ่านออกและเขียนได้

การอ่านเป็นหนึ่งในสี่ทักษะทางภาษาที่จำเป็นต้องฝึกฝนอยู่เสมอและไม่มีวันสิ้นสุดสามารถฝึกได้เรื่อย ๆ ตามวัยและประสบการณ์ของผู้อ่าน เพราะการอ่านนั้นจะเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของมนุษย์ เป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยให้มนุษย์ได้รับความรู้ ความคิด และความบันเทิงใจ ช่วยปรับปรุงชีวิตให้สดใสสมบูรณ์ ดังคำกล่าวของ เซอร์ ฟรานซิส เบคอน นักปรัชญาเมธีชาวอังกฤษที่ว่า “การอ่านทำคนให้เป็นคนโดยสมบูรณ์

องค์ประกอบที่มีต่อการอ่าน

ความสามารถในการอ่านของแต่ละคนไม่เหมือนกัน บางคนอ่านได้รวดเร็วและเข้าใจในขณะที่อีกหลายคนอ่านได้ช้าและเกิดอุปสรรคในการอ่าน การที่ผู้อ่านจะประสบความสำเร็จในการอ่านมากน้อยเพียงใดนั้นย่อมขึ้นอยู่กับ องค์ประกอบที่สำคัญที่มีอิทธิพลต่อการอ่าน

1) ลักษณะของวัสดุการอ่าน จะต้องไม่ปิดกั้นหรือเป็นกำแพงขวางความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียนนั้น คือ ใช้ภาษาให้เหมาะสมกับผู้อ่าน ไม่ใช่คำศัพท์ที่แปลกประหลาด คำศัพท์ที่เด็กไม่เคยรู้จัก หรือเป็นคำศัพท์ที่ยาวเกินความสามารถของเด็กสำหรับหลักภาษาก็ควรใช้แต่สิ่ง ที่เด็กคุ้นเคยแล้วประโยคไม่ยาวเกินไปและไม่สลับซับซ้อน

2) ลักษณะของผู้อ่าน ความสามารถในการเข้าใจและตีความสิ่งที่อ่านจะขึ้นอยู่กับองค์ประกอบที่สำคัญ คือ

- ระดับสติปัญญา เด็กแต่ละคนจะมีความสามารถในการอ่านแตกต่างกันไปตามระดับสติปัญญาของตน เช่น เด็กบางคนไม่สามารถจดจำรายละเอียดของเนื้อเรื่องได้บางคนไม่สามารถสรุป เรื่องที่อ่านได้ บางคนไม่เข้าใจสิ่งที่เป็นนามธรรมและบางคนไม่สามารถแยกแยะความแตกต่าง ระหว่างข้อเท็จจริงกับความคิดเห็นได้หรือ

ถ้าทำได้ก็ต้องใช้เวลามาก ซึ่งสิ่งต่างๆ เหล่านี้ ครูควรตรวจสอบเพื่อช่วยเด็กในการพัฒนาสมรรถภาพในการอ่านและจัดประสบการณ์ ให้เหมาะสมกับระดับสติปัญญาของเด็ก

- ความรู้ในด้านคำศัพท์ และโครงสร้างของภาษาซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อความเข้าใจ การสร้างความคิดรวบยอด และการสร้างจินตนาการเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน
- ภูมิหลังในเรื่องความรู้และประสบการณ์ จะช่วยในการผสมผสานความคิดเดิมให้เข้ากับความคิดใหม่ ตลอดจน การแปลความ ตีความ ขยายความและการประเมินค่าของสิ่งที่อ่าน
- ร่างกาย เด็กที่มีสุขภาพทางกายดีจะมีความสามารถในการเรียน อ่านได้กว่าเด็กที่มีสุขภาพไม่ดีซึ่งต้องขาดเรียนบ่อย ๆ ทำให้การเรียนอ่านล่าช้าออกไป นอกจากนั้นสิ่งที่ครูจะต้องคำนึงถึงก็คือ สายตาและการได้ยิน เด็กที่มีสายตาผิดปกติ จะรู้สึกไม่ชอบอ่านหนังสือและไม่รู้สึกเพลิดเพลินหรือพอใจกับสิ่งที่อ่าน ส่วนเด็กที่มีความผิดปกติทางการได้ยิน จะฟังคำอธิบายของครูไม่ได้ดีเท่าที่ควรเพราะจับใจความไม่ค่อยได้ และไม่เข้าใจความหมายของคำที่ครูให้อ่านซึ่งจะให้เกิดปัญหาในการอ่านต่อไป
- อารมณ์ เป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญต่อการอ่านมาก เพราะการอ่านที่ประสบผลสำเร็จนั้น ผู้อ่านจำเป็นต้องมีสมาธิในการอ่าน ถ้าเด็กมีความกังวลใจ หรือมีความกลัว เด็กจะมีความรู้สึกต่อต้านอย่างรุนแรง ซึ่งจะขัดขวางสมาธิในการอ่านเป็นอย่างมากจนเป็นผลให้ประสบผลสำเร็จในการอ่าน น้อยกว่าเด็ก ที่มีอารมณ์ดีหรือสุขภาพจิตดี

3) สภาพแวดล้อม เด็กที่อยู่ในครอบครัวที่อบอุ่น สมาชิกในครอบครัวให้ความสำคัญกับการอ่าน มีการส่งเสริมการอ่านเด็กก็จะรู้คุณค่าของการอ่านและอ่านได้ดีเพราะได้พบ เห็นและมีกิจกรรม

การอ่านเป็นประจำ นอกจากนี้โรงเรียนยังมีส่วนสำคัญในการส่งเสริมการอ่านของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ อันจะทำให้พัฒนาการทางด้านการอ่านดีเป็นไปตามลำดับและต่อเนื่อง

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรมและดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาชาติได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์ จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ ความคิด วิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้า ทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคง ทางสังคมและเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อที่แสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี ชีวิตทัศน์ โลกทัศน์ และสุนทรียภาพ โดยบันทึกไว้เป็นวรรณคดีและวรรณกรรมอันล้ำค่า ภาษาไทยจึงเป็นสมบัติของชาติที่ควรค่าแก่การเรียนรู้ เพื่ออนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

ธรรมชาติ ลักษณะเฉพาะ ของภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นเครื่องมือใช้สื่อสาร เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันและตรงตามจุดหมายไม่ว่าจะเป็นการแสดงความคิด ความต้องการและความ รู้สึก คำในภาษาไทยย่อมประกอบด้วยเสียง รูปพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และความหมาย ส่วนประโยคเป็นการเรียงคำตามหลักเกณฑ์ของภาษา และประโยคหลายประโยคเรียงกันเป็นข้อความ นอกจากนั้นคำในภาษาไทยยังมีเสียงหนัก เบา มีระดับของภาษา ซึ่งใช้ให้เหมาะสมแก่

กาลเทศะและบุคคล ภาษาย่อมมีการเปลี่ยนแปลงตามกาลเวลา ตามสภาพวัฒนธรรมของกลุ่มคน ตามสภาพของสังคมและเศรษฐกิจ การใช้ภาษาเป็นทักษะที่ผู้ใช้ต้องฝึกฝนให้เกิดความชำนาญ ไม่ว่าจะเป็นการอ่าน การเขียน การพูด การฟัง และการดูสื่อต่างๆ รวมทั้งต้องใช้ให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ทางภาษา เพื่อสื่อสารให้เกิดประสิทธิภาพ และใช้อย่างคล่องแคล่ว มีวิจารณญาณและมีคุณธรรม

ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการอ่าน

การอ่านที่ดีนั้นเกิดจากทักษะการฝึกฝนและการเรียนรู้ การอ่านเป็นการสื่อสารระหว่าง ผู้ส่งสารด้วยการเขียนกับผู้อ่าน โดยอาศัยตัวหนังสือเป็นสื่อ ผู้อ่านจึงเกิดความรู้ ความคิดและประสบการณ์ สามารถนำความรู้ ความคิดและประสบการณ์เหล่านั้นไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ แต่ผลจากการอ่านที่ผู้อ่านได้รับนั้นย่อมได้รับผลแตกต่างกัน เพราะฉะนั้นการมีความรู้เกี่ยวกับการอ่านจะช่วยให้เกิดประโยชน์ต่อผู้อ่านได้

การอ่านออกเสียง

การอ่านออกเสียง หมายถึง การอ่านข้อความโดยการเปล่งเสียงออกมาเพื่อให้ผู้อื่นได้รับรู้ข้อความนั้น ๆ ด้วยการอ่านออกเสียงแบ่งเป็น 2 ลักษณะคือ

1. การอ่านออกเสียงปกติ เป็นการอ่านออกเสียงตามปกติทั่วไป อ่านได้ทั้งบทร้อยแก้วและร้อยกรอง เช่น อ่านข่าว อ่านประกาศ อ่านตีบท อ่านสารคดี อ่านข้อความประกอบภาพนิ่ง หรืออ่านบทภาพยนตร์ ฯลฯ

ข้อควรปฏิบัติในการอ่านออกเสียงตามปกติ

- ทำความเข้าใจกับเรื่องที่จะอ่านก่อนการอ่านจริง
- ออกเสียงชัดเจน ดังพอประมาณ มีลีลาจังหวะในการอ่านอย่างเหมาะสม
- แบ่งวรรคตอนได้ถูกต้อง
- อ่านออกเสียงถูกต้องตามอักขรวิธี

2. อ่านทำนองเสนาะ การอ่านทำนองเสนาะเป็นการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองหรือวรรณคดีไทยให้ไพเราะน่าฟัง มุ่งให้เกิดความรู้สึกลึกซึ้ง เกิดอารมณ์ จินตนาการ คล้อยตามบทร้อยกรองนั้น ๆ ด้วย

หลักเกณฑ์ในการอ่านทำนองเสนาะ

- ต้องรู้จักลักษณะคำประพันธ์ที่จะอ่านก่อนว่าบังคับฉันทลักษณ์อย่างไร
- อ่านให้ถูกต้อง
- ควรมีน้ำเสียงและลีลาในการอ่านที่ดี
- ออกเสียงแต่ละคำถูกต้องชัดเจน

การอ่าน มีความสำคัญทั้งด้านการศึกษา การงานและชีวิตส่วนตัว ผู้อ่านที่ดีควรตั้งวัตถุประสงค์ในการอ่านให้ชัดเจน เข้าใจกระบวนการอ่าน เพราะการอ่านมิใช่แต่เพียงเข้าใจความหมายของคำ อ่านคำถูก ออกเสียงได้ถูกต้องเท่านั้น แต่การอ่านสามารถทำให้ผู้อ่านประสบความสำเร็จในชีวิตการเรียน การทำงาน สามารถนำสิ่งที่

ได้รับจากการอ่านไปใช้ในชีวิตประจำวันเพื่อพัฒนาตนเอง และประเทศชาติต่อไป การอ่านนั้นมีใช้เป็นประจำ แต่เกิดจากการฝึกฝนและการเรียนรู้ ดังนั้นจึงไม่ควรทอดทิ้ง ผู้อ่านควรตั้งใจไว้เสมอว่า การอ่านมีประโยชน์ทำให้รู้เท่าทันโลก และเหตุการณ์ สร้างบุคลิกภาพให้เป็นคนมีความเชื่อมั่นในตนเอง ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในปัจจุบันนี้อีกด้วย

ความหมายของการอ่าน

การอ่านคือการรับรู้ความหมายจากถ้อยคำที่ตีพิมพ์จากสิ่งพิมพ์ชนิดต่าง ๆ เพื่อรับรู้ว่าคุณเรียนคิดอะไร และพูดอะไร โดยที่ผู้อ่านต้องเริ่มทำความเข้าใจ ประโยค ซึ่งรวมอยู่ในย่อหน้า แต่ละย่อหน้า แล้วรวมเป็นเรื่องเดียวกัน การอ่าน เน้นกระบวนการทางสมองที่ซับซ้อน ซึ่งการอ่านนั้นเกี่ยวข้องกับพฤติกรรม 3 ลักษณะ คือ

1. การรับรู้ ได้แก่การรับรู้คำ คือแปลสัญลักษณ์ที่เน้นลายลักษณ์อักษรได้
2. การมีความเข้าใจ มี 3 นัย คือ การประสานความหมาย ความเข้าใจทางภาษา และการตีความ
3. การมีปฏิกิริยาต่อสิ่งที่อ่าน เป็นเรื่องของการประเมินผลซึ่งหมายถึงการพิจารณา วิเคราะห์ เพื่อหาข้อเท็จจริงจากการอ่าน

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ให้ความหมายของการอ่านว่า “การอ่านตามตัวหนังสือ การออกเสียงตามตัวหนังสือ การดูหรือเข้าใจความจากตัวหนังสือ : สังเกต หรือพิจารณา ดู เพื่อให้เข้าใจ : คิด นับ (ไทยเดิม)” จากคำจำกัดความข้างต้นนี้ การอ่านในที่นี้จึงหมายถึงการอ่านในใจและการอ่านออกเสียง สมบัติ จำปาเงิน ให้ความหมายของการอ่านว่า เป็นการเก็บรวบรวมความคิดที่ปรากฏอยู่ในหนังสือที่อ่าน และสรุปว่าการอ่านที่จะได้ผลต้องพิจารณาจากพฤติกรรมพื้นฐาน 3 ด้าน คือการแปลความตีความและการขยายความ

การแปลความ คือ การเข้าใจเรื่องราวอย่างตรงไปตรงมา

การตีความ คือ การเข้าใจเรื่องราวอย่างลึกซึ้ง และอาจแยกแยะไปได้อีกหลายแง่มุม

การขยายความ คือ การนำเสนอความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในรูปของการอธิบายเพิ่มเติม

สรุป การอ่าน หมายถึง การเก็บรวบรวมความคิดที่ปรากฏในหนังสือที่อ่าน ซึ่งในการอ่านผู้อ่านมีพฤติกรรมในการรับรู้ การแปลความ ความเข้าใจความหมายจากการตีความ โดยต้องอาศัย การขยายความประกอบด้วย

ความมุ่งหมายในการอ่าน

การรู้ความมุ่งหมายในการอ่าน เป็นองค์ประกอบหนึ่งของทักษะการอ่านเร็ว และการอ่านเพื่อได้รับประโยชน์อย่างเต็มที่ การที่ผู้อ่านรู้ว่าอ่านเพื่ออะไร จะทำให้สามารถเลือกสื่อการอ่านได้อย่างถูกต้องเหมาะสม และทำให้การอ่านมีประสิทธิภาพ

โดยทั่วไปการอ่านมีความมุ่งหมายดังนี้

1. อ่านเพื่อความรู้ เน้นการอ่านเรื่องราวต่าง ๆ ที่ต้องการให้เกิดความรู้ ซึ่งการอ่านเพื่อความรู้นี้มีหลายลักษณะ เช่น

1.1 อ่านเพื่อหาคำตอบ เช่น อ่านกฎ ระเบียบ คำแนะนำ ตำรา หนังสืออ้างอิง ฯลฯ

1.2 อ่านเพื่อรู้ข่าวสารและข้อมูล เช่น การอ่านหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร เอกสารโฆษณา

และประชาสัมพันธ์

1.3 อ่านเพื่อประมวลสาร ได้แก่ อ่านเอกสาร วารสาร หนังสืออื่น ๆ เพื่อสิ่งที่ต้องการรู้และนำมาประมวลสารเข้าด้วยกัน

การอ่านเพื่อความรู้มีประโยชน์มาก เพราะนอกจากจะสนองตอบความต้องการด้านต่างๆ แล้วยังทำให้ผู้อ่านเกิดความรู้และความมั่นใจอันมีผลต่อบุคลิกภาพ ในบางครั้งสารที่อ่านยังให้ประโยชน์ในการประกอบอาชีพอีกด้วย

1. อ่านเพื่อศึกษา เป็นการอ่านอย่างจริงจัง เช่น การอ่านตำรา และหนังสือวิชาการต่างๆ
2. อ่านเพื่อความคิดเป็นการอ่านเพื่อให้เข้าใจสาระของเนื้อเรื่องเป็นแนวทางในการริเริ่มสิ่งต่าง ๆ ซึ่งเป็นความคิดอันได้ประโยชน์จากการอ่าน
3. อ่านเพื่อวิเคราะห์วิจารณ์ เป็นการอ่านเพื่อความรู้อย่างลึกซึ้ง ทำให้สามารถแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้ เช่น การอ่านบทความ ข่าว เป็นต้น
4. อ่านเพื่อความเพลิดเพลิน เป็นการอ่านเพื่อเปลี่ยนแปลงกิจกรรม เป็นการผ่อนคลาย เพื่อให้เกิดความรื่นรมย์ การอ่านชนิดนี้ไม่ได้จำกัดว่าอ่านเอกสารชนิดใด ขึ้นอยู่กับความพอใจของผู้อ่านเป็นสำคัญ บางคนอาจชอบอ่านหนังสือธรรมะเพื่อความเพลิดเพลิน บางคนอาจชอบอ่านเรื่องสั้นนวนิยายก็ได้
5. อ่านเพื่อใช้เวลาอย่างสร้างสรรค์ หมายถึง การอ่านที่ไม่ได้มุ่งหวังสิ่งหนึ่งสิ่งใดโดยเฉพาะ เป็นการอ่านเมื่อมีเวลาว่างขณะรอคอยกิจกรรมอื่น ๆ เช่น การนั่งคอยบุคคลที่ไปพบ อาจอ่านหนังสือพิมพ์หรือสารคดีอื่นใดก็ได้ การอ่านชนิดนี้สามารถหยุดอ่านได้ทันทีโดยไม่ทำลายความต่อเนื่องหรือสมาธิในการอ่าน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้อง บุษพา ทศนชนิษฐากุล (2552, หน้า 67-68) ทำการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ที่ได้รับการสอนโดยการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและการเขียนคำใน แม่ ก กา ได้ค่าประสิทธิภาพ เท่ากับ 82.30/80.57 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 80.57 ซึ่งกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 โรงเรียนเทศบาล บ้านสามเหลี่ยม ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและการเขียนคำในแม่ ก กา

ลำเทียน อุตมา (2554 : 91-93) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียน สกตคำตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้าน - ม่วงเจริญราษฎร์ จังหวัดน่าน ปีการศึกษา 2554 ผลการศึกษาพบว่า แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสกตคำตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มี ประสิทธิภาพ เท่ากับ 90.88/87.78 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้และความพึงพอใจของนักเรียนที่มี ต่อแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสกตคำตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้พัฒนาการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้นวัตกรรมแบบฝึกอ่านแม่ ก กา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2568 ซึ่งสรุปได้ดังนี้

1. ประชากร
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
3. การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
4. การเก็บรวบรวมเครื่องมือ
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากร

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2568 โรงเรียนอนุบาลวัดบางนางบุญ อำเภอเมือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งหมด 32 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2568 โรงเรียนอนุบาลวัดบางนางบุญ อำเภอเมือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งหมด 32 คน ซึ่งผู้วิจัยเลือกมาทั้งหมด

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 สมุดเล่มเล็ก แบบฝึกทักษะการอ่านคำในแม่ ก กา ที่มีทุกสระ คละกัน ในเล่มจะประกอบด้วย แบบฝึกอ่านทั้งหมด 14 ชุด ชุดละ 20 คำ ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้ฝึกปฏิบัติด้านการอ่านและการเขียน จำนวน 14 ชุด

2.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและการเขียนคำพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

3. แบบแผนการทดลองและขั้นตอนการทดลอง

3.1 แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ได้ใช้แบบแผนการวิจัยแบบ One Group Pre-test Post-test Design

เสริมพงศ์ วงศ์กมลลาไสย (2548 : 57) โดยมีลักษณะการวิจัย ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แบบแผนการวิจัยแบบ One Group Pre-test Post-test Design

กลุ่ม	Pre-test	Treatment	Post-test
ทดลอง	T ₁	X	T ₂

T₁ หมายถึง การทดสอบก่อนเรียน (Pre-test)

X หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้
การอ่านและการเขียนสะกดคำ โดยใช้แบบฝึกทักษะ

T₂ หมายถึง การทดสอบหลังเรียน (Post-test)

3.2 ขั้นตอนการดำเนินการ

การดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้นวัตกรรมแบบฝึกอ่านแม่ ก กา ปีการศึกษา 2568 โรงเรียนอนุบาลวัดบางนางบุญ อำเภอมือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งหมด 32 คน

ใช้เวลาในการดำเนินการ 11 ชั่วโมง ไม่รวมเวลาทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยมีลำดับขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

3.2.1 ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 30 ข้อ กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

3.2.2 ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแผนการจัดการเรียนรู้ ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้บันทึกคะแนนการทำกิจกรรมกลุ่มและการทำแบบฝึกทักษะไว้ทุกครั้ง

3.2.3 เมื่อดำเนินการสอนครบทุกแผนแล้วทำการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน (Post-test) กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบทดสอบชุดเดิมกับก่อนเรียน

4. การเก็บรวบรวมเครื่องมือ

การพัฒนาทักษะการอ่านออกเขียนได้ โดยใช้แบบฝึกอ่านแม่ ก กา ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในปีการศึกษา 2568 โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยวางแผนจัดทำแบบทดสอบและชุดการสอนเพื่อการพัฒนาทักษะการอ่านออกเขียนได้ โดยใช้แบบฝึกอ่านแม่ ก กา

2. ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบก่อนเรียนโดยให้นักเรียนเขียนตามคำบอก 40 คำ เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านออกเขียนได้ โดยใช้แบบฝึกฝึกอ่านแม่ ก กา ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

3. ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามขั้นตอนของการสอนการพัฒนาทักษะการอ่านออกเขียนได้ โดยใช้แบบฝึกอ่านแม่ ก กา

4. ทำการทดสอบหลังเรียนด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้นักเรียนเขียนตามคำ

5.ตรวจแบบทดสอบและวิเคราะห์สรุปผลวิเคราะห์ข้อมูล โดยจากการทำแบบทดสอบเขียนตามคำบอกทดสอบก่อนและหลัง เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านออกเขียนได้ โดยใช้แบบฝึกอ่านแม่ ก กา จำนวน 40 ข้อ 40 คะแนน แล้วนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ แล้วเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ นักเรียนที่ได้ คะแนนตั้งแต่ร้อยละ 80 ของคะแนนเต็มขึ้นไปถือว่าผ่านเกณฑ์

5. สถิติที่ใช้การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นเป็นการนำข้อมูลที่ได้ทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย

1.1 ค่าร้อยละ (Percentage) โดยคำนวณจากสูตร (บุญชม ศรีสะอาด. ๒๕๔๕ : ๑๐๔ อ้างถึงใน เพ็ญนภา คำมีแก่น. ๒๕๕๓ : ๖๖)

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ	P	แทน	ค่าร้อยละ
	F	แทน	ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ
	N	แทน	จำนวนความถี่ทั้งหมด

1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) โดยคำนวณจากสูตร (บุญชม ศรีสะอาด. ๒๕๔๕ : ๑๐๔ อ้างถึงใน เพ็ญนภา คำมีแก่น. ๒๕๕๓ : ๖๖)

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ	$\bar{x}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน
	$\sum x$	แทน	ผลรวมของคะแนน
	n	แทน	จำนวนสมาชิกในกลุ่ม

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์วิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านออกเขียนได้ โดยใช้แบบฝึกอ่านแม่ ก กา เพื่อให้ นักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 จากการแบบทดสอบการเขียนคำตามคำบอก การวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงผลการเปรียบเทียบผลคะแนนทางการพัฒนาทักษะการอ่านออกเขียนได้ โดยใช้ แบบฝึกอ่านแม่ ก กา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังแบบทดสอบ

นักเรียน	เขียนตามคำบอกก่อนเรียน		เขียนตามคำบอกหลังเรียน		ประเมินผ่าน 80%	
	คะแนนเต็ม 40 คะแนน	คะแนนที่นักเรียน ทำได้	คะแนนเต็ม 40 คะแนน	คะแนนที่นักเรียน ทำได้	ก่อนเรียน	หลังเรียน
นักเรียนคนที่ 1	40	19	40	35	ไม่ผ่าน	ผ่าน
นักเรียนคนที่ 2	40	11	40	32	ไม่ผ่าน	ผ่าน
นักเรียนคนที่ 3	40	10	40	36	ไม่ผ่าน	ผ่าน
นักเรียนคนที่ 4	40	8	40	30	ไม่ผ่าน	ผ่าน
นักเรียนคนที่ 5	40	13	40	27	ไม่ผ่าน	ผ่าน
นักเรียนคนที่ 6	40	17	40	38	ไม่ผ่าน	ผ่าน
นักเรียนคนที่ 7	40	3	40	34	ไม่ผ่าน	ผ่าน
นักเรียนคนที่ 8	40	12	40	29	ไม่ผ่าน	ผ่าน
นักเรียนคนที่ 9	40	9	40	31	ไม่ผ่าน	ผ่าน
นักเรียนคนที่ 10	40	5	40	35	ไม่ผ่าน	ผ่าน
นักเรียนคนที่ 11	40	11	40	40	ไม่ผ่าน	ผ่าน
นักเรียนคนที่ 12	40	10	40	32	ไม่ผ่าน	ผ่าน
นักเรียนคนที่ 13	40	7	40	30	ไม่ผ่าน	ผ่าน
นักเรียนคนที่ 14	40	16	40	30	ไม่ผ่าน	ผ่าน
นักเรียนคนที่ 15	40	15	40	40	ไม่ผ่าน	ผ่าน
นักเรียนคนที่ 16	40	13	40	30	ไม่ผ่าน	ผ่าน
นักเรียนคนที่ 17	40	11	40	32	ไม่ผ่าน	ผ่าน
นักเรียนคนที่ 18	40	15	40	30	ไม่ผ่าน	ผ่าน
นักเรียนคนที่ 19	40	18	40	30	ไม่ผ่าน	ผ่าน
นักเรียนคนที่ 20	40	4	40	35	ไม่ผ่าน	ผ่าน
นักเรียนคนที่ 21	40	9	40	31	ไม่ผ่าน	ผ่าน

นักเรียน	เขียนตามคำบอกก่อนเรียน		เขียนตามคำบอกหลังเรียน		ประเมินผ่าน 80%	
	คะแนนเต็ม 40 คะแนน	คะแนนที่นักเรียน ทำได้	คะแนนเต็ม 40 คะแนน	คะแนนที่นักเรียน ทำได้	ก่อนเรียน	หลังเรียน
	คะแนนเต็ม 40 คะแนน	คะแนนที่นักเรียน ทำได้	คะแนนเต็ม 40 คะแนน	คะแนนที่นักเรียน ทำได้	ก่อนเรียน	หลังเรียน
นักเรียนคนที่ 22	40	17	40	32	ไม่ผ่าน	ผ่าน
นักเรียนคนที่ 23	40	8	40	35	ไม่ผ่าน	ผ่าน
นักเรียนคนที่ 24	40	7	40	31	ไม่ผ่าน	ผ่าน
นักเรียนคนที่ 25	40	13	40	37	ไม่ผ่าน	ผ่าน
นักเรียนคนที่ 26	40	10	40	32	ไม่ผ่าน	ผ่าน
นักเรียนคนที่ 27	40	6	40	33	ไม่ผ่าน	ผ่าน
นักเรียนคนที่ 28	40	19	40	38	ไม่ผ่าน	ผ่าน
นักเรียนคนที่ 29	40	13	40	26	ไม่ผ่าน	ผ่าน
นักเรียนคนที่ 30	40	15	40	35	ไม่ผ่าน	ผ่าน
นักเรียนคนที่ 31	40	16	40	30	ไม่ผ่าน	ผ่าน
นักเรียนคนที่ 32	40	10	40	32	ไม่ผ่าน	ผ่าน
รวม		367		1048		
ร้อยละ		28.68		81.88		
ค่าเฉลี่ย		11.47		32.75		

เปรียบเทียบผลคะแนนของการพัฒนาทักษะการอ่านออกเขียนได้ โดยใช้แบบฝึกอ่านแม่ ก กา จากการวิเคราะห์คะแนนก่อนเรียน พบว่า นักเรียนมีคะแนนรวมทั้งหมด 367 คะแนน จากคะแนนเต็ม 1,280 คะแนน คิดเป็นคะแนนเฉลี่ย 11.47 คะแนน จากคะแนนเต็ม 40 คะแนน หรือคิดเป็นร้อยละ 28.68 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนส่วนใหญ่ยังมีความสามารถในการอ่านออกเขียนได้ในระดับต่ำ และมีความแตกต่างของคะแนนในกลุ่มค่อนข้างมาก หลังจากได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกอ่าน “แม่ ก กา” แล้ว พบว่าคะแนนหลังเรียนของนักเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ โดยมีคะแนนรวมทั้งหมด 1,048 คะแนน จากคะแนนเต็ม 1,280 คะแนน คิดเป็นคะแนนเฉลี่ย 32.75 คะแนน หรือร้อยละ 81.88 แสดงว่านักเรียนส่วนใหญ่มีคะแนนที่ใกล้เคียงกันมากขึ้น และมีพัฒนาการด้านการอ่านออกเขียนได้ดีขึ้นอย่างชัดเจน

เมื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังเรียน พบว่าค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 21.28 คะแนน หรือคิดเป็นการพัฒนาประมาณ 53.2% แสดงให้เห็นว่าแบบฝึกอ่าน “แม่ ก กา” สามารถช่วยพัฒนาทักษะการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อย่างมีประสิทธิภาพนักเรียนมีความสนใจในการเรียนรู้มากขึ้น กล้าอ่านออกเสียง และเขียนคำพื้นฐานได้ถูกต้องมากขึ้นส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยรวมสูงขึ้นอย่างเห็นได้ชัด

บทที่ 5

สรุปอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านออกเขียนได้ โดยใช้แบบฝึกอ่าน แม่ ก กา เพื่อให้นักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 จากการแบบทดสอบการเขียนคำตามคำบอก

การอภิปรายผล

จากผลการทดสอบก่อนเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านออกเขียนได้โดยใช้แบบฝึกอ่าน “แม่ ก กา” พบว่า นักเรียนจำนวน 32 คน มีคะแนนรวมทั้งสิ้น 367 คะแนน จากคะแนนเต็ม 1,280 คะแนน หรือคิดเป็นคะแนนเฉลี่ย 11.47 คะแนน จากคะแนนเต็ม 40 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 28.68 แสดงให้เห็นว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนอยู่ในระดับต่ำ โดยคะแนนของนักเรียนส่วนใหญ่อยู่ในช่วงต่ำกว่าเกณฑ์ร้อยละ 50 ของคะแนนเต็ม

ผลการวิเคราะห์ดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า นักเรียนส่วนใหญ่ยังมีความสามารถพื้นฐานในการอ่านออกเขียนได้ในระดับต่ำ และมีความแตกต่างของคะแนนระหว่างบุคคลค่อนข้างมาก ซึ่งแสดงถึงความไม่สม่ำเสมอของทักษะด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียนในชั้นเรียนเดียวกัน สาเหตุของผลการเรียนก่อนเรียนที่อยู่ในระดับต่ำอาจมาจากหลายปัจจัย ได้แก่ พื้นฐานความรู้เดิมของนักเรียนไม่เท่ากัน นักเรียนบางคนอาจยังไม่สามารถจดจำพยัญชนะ สระ หรือรูปแบบการสะกดคำได้ครบถ้วน ทำให้ไม่เข้าใจการผสมคำหรือการอ่านคำพื้นฐานได้อย่างถูกต้อง ขาดความคุ้นเคยในการใช้แบบฝึกอ่านและกิจกรรมฝึกซ้ำ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ส่วนใหญ่ยังต้องการสื่อที่กระตุ้นความสนใจและมีลักษณะการเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติ ซึ่งการเรียนรู้ทั่วไปในห้องเรียนอาจยังไม่ตอบสนองความต้องการในส่วนนี้ได้เต็มที่ ปัจจัยด้านสมาธิและแรงจูงใจในการเรียนรู้ – นักเรียนบางส่วนอาจมีสมาธิสั้น ขาดความตั้งใจ หรือไม่เห็นคุณค่าของการอ่านเขียน ทำให้ขาดความต่อเนื่องในการฝึกฝนทักษะ

ดังนั้น ผลคะแนนก่อนเรียนจึงสามารถสรุปได้ว่า นักเรียนกลุ่มนี้ยังมีความจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาและส่งเสริมทักษะการอ่านออกเขียนได้อย่างจริงจัง โดยเฉพาะในเรื่องการฝึกผสมคำ การอ่านออกเสียงพยัญชนะและสระ รวมถึงการฝึกเขียนสะกดคำพื้นฐานอย่างเป็นขั้นตอน เพื่อสร้างพื้นฐานที่มั่นคงสำหรับการเรียนรู้ภาษาไทยในระดับสูงขึ้นต่อไป

จากผลการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า นักเรียนจำนวน 32 คน มีคะแนนรวมทั้งหมด 1,048 คะแนน จากคะแนนเต็ม 1,280 คะแนน หรือคิดเป็นคะแนนเฉลี่ย 32.75 คะแนน จากคะแนนเต็ม 40 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 81.88 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับผลการทดสอบก่อนเรียน พบว่า ค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 21.28 คะแนน หรือร้อยละ 53.2 แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้นอย่างชัดเจนหลังจากได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกอ่าน “แม่ ก กา” ผลการพัฒนานี้สะท้อนให้เห็นว่าการใช้แบบฝึกอ่าน “แม่ ก กา” มีประสิทธิภาพในการส่งเสริมทักษะการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เนื่องจากสื่อดังกล่าวช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านการฝึกอ่านซ้ำ ฝึกผสมคำ และการเขียนสะกดคำอย่างเป็นระบบ มีการเชื่อมโยงระหว่างการฟัง การอ่าน และการเขียนในลักษณะบูรณา

อีกทั้งแบบฝึกอ่าน “แม่ ก กา” ยังช่วยสร้างแรงจูงใจและความสนใจในการเรียนรู้ เพราะมีลักษณะของแบบฝึกที่เรียบง่าย ชัดเจน และสอดคล้องกับวัยของผู้เรียน ทำให้นักเรียนเกิดความสนุกสนานและกล้าแสดงออกในการอ่านออกเสียง ส่งผลให้นักเรียนมีทักษะการอ่านและเขียนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง นักเรียนส่วนใหญ่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ในระดับที่ดีและสม่ำเสมอมากขึ้น ซึ่งเป็นผลจากการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม ฝึกปฏิบัติจริง และได้รับการฝึกซ้ำอย่างต่อเนื่อง

การใช้แบบฝึกอ่าน “แม่ ก กา” ในการพัฒนาทักษะการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ช่วยให้นักเรียนเกิดพัฒนาการทางการเรียนรู้ที่ดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ทั้งในด้านความสามารถในการอ่าน การเขียน และทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาไทย ถือเป็นแนวทางที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชั้นเรียนระดับต้นเพื่อเสริมสร้างพื้นฐานทางภาษาไทยให้กับนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

1. ควรเพิ่มเวลาในการสอนและเสริมกิจกรรมให้นักเรียนสนใจมากขึ้น
2. ควรเสริมสร้างให้นักเรียนเป็นคนสนใจในเรื่องการอ่าน

เอกสารอ้างอิง

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. 2544. การสังเคราะห์ งานวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการ

จัดการเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว

พิสมัย บุญสอด (2553). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง อักษรควบ ชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 2 โดย ใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือแบบ STAD.ปริญญา

ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการ สอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย

ราชภัฏกาญจนบุรี.

ลำเทียน อุตมา. (2554). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำตามมาตรา

ตัวสะกดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย. น่าน : โรงเรียนบ้านม่วงเจริญราษฎร์ อำเภอเมือง

ภาคผนวก

เขียนตามคำบอก

ข้อที่	คำ
๑.	
๒.	
๓.	
๔.	
๕.	
๖.	
๗.	
๘.	
๙.	
๑๐.	

แบบฝึกอ่าน แม่ ก กา

ชื่อ
เลขที่

ชุดที่ 8

○ กิ	○ จิ	○ สิ	○ อี
○ สีนามิ	○ กุ	○ จุ	○ ดุ
○ อูรา	○ พายุ	○ สารุ	○ ผิดุ
○ สุรา	○ อายุ	○ สุดา	○ ทะลุ
○ เตะ	○ เอะ	○ เละ	○ เปะ

☐ อ่านคล่อง

☐ อ่านไม่คล่อง

☐ อ่านไม่ได้

ลงชื่อ.....ผู้ปกครอง

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน

วันที่

เดือน

พ.ศ.

ชุดที่ 5

○ กาแพ	○ ขาเก	○ มือถือ	○ จำปี
○ แลหา	○ เทยา	○ ซีดี้	○ กำไล
○ เวลา	○ ดูปู	○ มีผี	○ ทำนา
○ เกเร	○ มือดี	○ ดีผี	○ ใจดี
○ เฮฮา	○ ดีมือ	○ จำปา	○ ทายา

☐ อ่านคล่อง

☐ อ่านไม่คล่อง

☐ อ่านไม่ได้

ลงชื่อ.....ผู้ปกครอง

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน

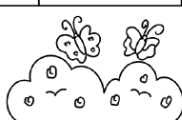
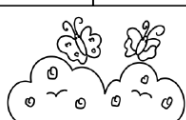
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ชุดที่ 10

○ โปะ	○ โอะ	○ เกาะ	○ เคาะ
○ งาะ	○ ปี่เถาะ	○ เจาะรู	○ เปาะแปะ
○ กะเทาะ	○ เสาะหา	○ เปาะ	○ เกาะ
○ เทาะทะ	○ เจาะเจอ	○ เยาะเย้ย	○ เาะแะ
○ ตำ	○ ยำ	○ จำ	○ ลำ

☐ อ่านคล่อง

☐ อ่านไม่คล่อง

☐ อ่านไม่ได้

ลงชื่อ.....ผู้ปกครอง

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ชุดที่ 3

○ เจอ	○ เรอ	○ เรอ	○ เซอ
○ มาขอ	○ รอยา	○ พอดี	○ ขางอ
○ ชุคอ	○ มอขอ	○ โชดา	○ ตาโต
○ โม่โห	○ โนรา	○ มีบัว	○ จัวเจีย
○ มีบัว	○ ตัวแก	○ หัวเสีย	○ เอเซีย

☐ อ่านคล่อง

☐ อ่านไม่คล่อง

☐ อ่านไม่ได้

ลงชื่อ.....ผู้ปกครอง

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

สระในภาษาไทย มี 32 ตัว

-ะ -า -ิ -ึ -ึ -ึ -ึ -ึ

-ะ -ะ -ะ -ะ -ะ -ะ -ะ -ะ

-ะ -ะ -ะ -ะ -ะ -ะ -ะ -ะ

-ะ -ะ -ะ -ะ -ะ -ะ -ะ -ะ

-ะ -ะ -ะ -ะ -ะ -ะ -ะ -ะ

☐ อ่านคล่อง

☐ อ่านไม่คล่อง

☐ อ่านไม่ได้

ลงชื่อ.....ผู้ปกครอง

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ชุดที่ 13

○ ปี่เก่า	○ แก้ว	○ เจ้าเก่า	○ แก้วตัว
○ ใต้ตู้	○ ปาเป้า	○ ไฟฟ้า	○ ป่าจ่า
○ เต้านา	○ ย่ามา	○ ปู่ไป	○ หัวเข่า
○ ถั่วแระ	○ ไข่ป่า	○ ไข่กา	○ ลูเข่า
○ ชี้อั่ว	○ ถั่วถั่ว	○ ตัวเห่า	○ ชี้นะ

☐ อ่านคล่อง

☐ อ่านไม่คล่อง

☐ อ่านไม่ได้

ลงชื่อ.....ผู้ปกครอง

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ชุดที่ 14

○ รื้อไม้	○ เล้าไม้	○ ถือไร่	○ ใส่ใจ
○ มีค่า	○ ล่าช้า	○ น่าดู	○ ม้าเตะ
○ ตาแก่	○ แก้วไข	○ ไก่แจ้	○ บ่อน้ำ
○ ก่อไฟ	○ ไปไร่	○ ไม่ดี	○ แม่น้ำ
○ แลเนื้อ	○ มาเก้อ	○ ผีเสื้อ	○ เชื้อไฟ

☐ อ่านคล่อง

☐ อ่านไม่คล่อง

☐ อ่านไม่ได้

ลงชื่อ.....ผู้ปกครอง ลงชื่อ.....ครูผู้สอน

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

พยัญชนะไทย มี 44 ตัว

ก	ข	ฃ	ค	ฅ	ฉ
ง	จ	ฉ	ช	ซ	ฌ
ญ	ฎ	ฏ	ฐ	ฑ	ฒ
ณ	ด	ต	ถ	ท	ธ
น	บ	ป	ผ	ฝ	พ
ฟ	ภ	ม	ย	ร	ล
ว	ศ	ษ	ส	ห	ฬ
อ	ฮ				

☐ อ่านคล่อง

☐ อ่านไม่คล่อง

☐ อ่านไม่ได้

ลงชื่อ.....ผู้ปกครอง ลงชื่อ.....ครูผู้สอน

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ชุดที่ 6

○ หารู	○ ปลาทุ	○ ชुकอ	○ ลิเก
○ เทพี	○ เสมา	○ เลขา	○ เมษา
○ เวที	○ เฮฮา	○ เทน้ำ	○ พ่อแม่
○ เรือใบ	○ ถือปิ่น	○ สีเทา	○ มีเงา
○ อีกา	○ ทิว	○ เขียว	○ เตี้ย

☐ อ่านคล่อง

☐ อ่านไม่คล่อง

☐ อ่านไม่ได้

ลงชื่อ.....ผู้ปกครอง ลงชื่อ.....ครูผู้สอน

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ชุดที่ 7

○ กะ	○ ปะ	○ จะ	○ ตะ
○ ทะ	○ ยะ	○ ละ	○ นะ
○ กิ	○ ตี	○ ปิ	○ วิ
○ ธิตา	○ ปิติ	○ กิริยา	○ กะปิ
○ นาฬิกา	○ กะทิ	○ มิติ	○ มะลิ

☐ อ่านคล่อง

☐ อ่านไม่คล่อง

☐ อ่านไม่ได้

ลงชื่อ.....ผู้ปกครอง ลงชื่อ.....ครูผู้สอน

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ใบงานเรื่อง แม่ ก กา พาเพลิน

คำชี้แจง เลือกคำที่มีตัวสะกดแม่ ก กา มาเขียนให้ถูกต้อง

ทำนา ถุงเท้า สีดำ เต่าไฟ สะเดา สายฝน ลำไย
ระกำ แหน่น้ำ กำมือ กระดิ่ง ตัวเหา จำปา ลามีเงา
คะมำ ต้นไม้ จำวิธี แขน เสาไฟฟ้า เกาเหลา ถนน

1. _____ 6. _____
2. _____ 7. _____
3. _____ 8. _____
4. _____ 9. _____
5. _____ 10. _____

คำชี้แจง นำคำแม่ ก กา มาแต่งประโยค

1. _____
2. _____
3. _____

ชื่อ _____

เลขที่ _____

แบบทดสอบก่อนเรียน

เล่มที่ ๑ มาตราแม่ ก กา

คำชี้แจง

๑. แบบทดสอบการอ่านและการเขียนคำมาตราตัวสะกด มีทั้งหมด ๑๐ ข้อ คะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน
๒. ใช้เวลาในการทำแบบทดสอบ ๒๐ นาที
๓. แบบทดสอบเป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ ๓ ตัวเลือก ให้เลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว
๔. ในการตอบให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย × ลงในช่องที่ตรงกับอักษร ก ข หรือ ค ในกระดาษคำตอบ ดังตัวอย่าง เช่น

ข้อ	ก	ข	ค
๑.		×	

๕. ห้ามขีดเขียนหรือทำเครื่องหมายใดๆ ลงในแบบทดสอบ

๑. คำใดอยู่ในมาตราแม่ ก กา

ก. ปลา

ข. ปูน

ค. ปีก

๒. ข้อใดอยู่ในมาตราแม่ ก กา ทุกคำ

ก. ขนุน พุทรา ชมพู

ข. มะละกอ ลำไย มะไฟ

ค. มะกอก แตงโม เงาะ

๓. ข้อใดสะกดถูกต้อง

ก. เต่า สะกดว่า เอา – ต่อ – เต่า

ข. เส้า สะกดว่า สอ – เอ – อ่า – เส้า

ค. เขา สะกดว่า ขอ – เอา – เขา

๔. “ฉันไปเที่ยว” คำใดอยู่ในแม่ ก กา

ก. ฉัน

ข. ไป

ค. เที่ยว

จากข้อ ๕-๗ ให้เลือกเติมคำในมาตราตัวสะกดแม่ ก กา

๕. แม่คำกำลังขง.....

- ก. กาแฟ
- ข. นมเย็น
- ค. โอวัลติน

๖. ผมลืมปิด.....บ้าน

- ก. หน้าต่าง
- ข. ช่องลม
- ค. ประตู

๗. แม่กำลังตาก.....อยู่ที่หลังบ้าน

- ก. หมวก
- ข. เสื้อผ้า
- ค. มุ้ง

๘. ข้อใดมีคำที่อยู่ในมาตรา ก กา ทุกคำ

ก. ปุตุ่วใหญ่

ข. งูกินปลา

ค. นกมีปีก

๙. “คุณแม่ไป.....ผักที่ตลาด” เติมคำในแม่ ก กา ข้อใดถูกต้อง

ก. แจก

ข. ขาย

ค. ชื้อ

๑๐. ภาพใดอยู่ในมาตราแม่ ก กา

ก.

ข.

ค.

กระดาษคำตอบ

คะแนนที่ได้

คะแนนเต็ม ๑๐

ชื่อ.....สกุล.....เลขที่.....

ข้อที่	ตัวเลือก		
	ก	ข	ค
๑			
๒			
๓			
๔			
๕			
๖			
๗			
๘			
๙			
๑๐			

ใบความรู้เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่ ก กา

ความหมายของมาตราตัวสะกดแม่ ก กา

แม่ **ก กา** คือ พยางค์หรือคำที่มีพยัญชนะประสมกับสระ
ไม่มีตัวสะกด เช่น

กา	มา	นา	จา	ลา	หา
ดี	ตี	ชี	ฟี	ที	สี
งู	ดู	ผู้	ดู	สู่	รู้
จุ	ชู	พุ	ดู	บุ	อุ
จะ	นะ	ยะ	ละ	ตะ	สะ
ไป	ใน	ใส	ไล่	ใคร	ใหม่
ใจดี	มีมือ	หัวเราะ	หน้าตา	ราคา	หมา
กะทิ	ตัวโต	หูดตา	สีดำ	จำปี	มะลิ
วิชา	อาชา	เสื้อผ้า	ไกล	กอไผ่	ทะเล
เรือ	เสือ	ม้า	หมู	วัว	เนื้อ
เกลือ	คะน้ำ	หัวปลี	มะเขือ	ไร่นา	ซื้อ

ฝึกอ่านสะกดคำและอ่านแจกลูกคำ

คำ	สะกดว่า	อ่านว่า
กา	กอ - อา - กา	กา
ปู	ปอ - อุ - ปู	ปู
ไฟ	ฟอ - ไอ - ไฟ	ไฟ
เงาะ	งอ - เอาะ - เงาะ	เงาะ
แพะ	พอ - แอะ - แพะ	แพะ
ใน	นอ - ไอ - ใน	ใน
ให้	หอ - ไอ - ไห - ไมโท ให้	ให้
นี้	นอ - อี - นี - ไมโท นี้	นี้
วัว	วอ - อัว - วัว	วัว

- ➡ ลำไยมีรสหวาน
- ➡ ฉันทชอบกินเงาะ
- ➡ ครูให้นักเรียนแพะถั่ว

กิจกรรมที่ ๑ แจกลูกคำ หนูทำได้

คำชี้แจง ให้นักเรียนแจกลูกคำในมาตราแม่ ก กา แล้วฝึกอ่านสะกดคำ

ข้อ	คำ	พยัญชนะ	สระ	สะกดว่า
๐.	เรือ	ร	เ-อ	ร-อ - เ-อ - เรือ

๑.	เสือ			
----	------	--	--	--

๒.	ข้าว			
----	------	--	--	--

๓.	ลำ			
----	----	--	--	--

๔.	ปู่			
----	-----	--	--	--

๕.	ดี			
----	----	--	--	--

แบบทดสอบหลังเรียน

เล่มที่ ๑ มาตราแม่ ก กา

คำชี้แจง

๑. แบบทดสอบการอ่านและการเขียนคำมาตราตัวสะกด มีทั้งหมด ๑๐ ข้อ คะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน
๒. ใช้เวลาในการทำแบบทดสอบ ๒๐ นาที
๓. แบบทดสอบเป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ ๓ ตัวเลือก ให้เลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว
๔. ในการตอบให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย ✕ ลงในช่องที่ตรงกับอักษร ก ข หรือ ค ในกระดาษคำตอบ ดังตัวอย่าง เช่น

ข้อ	ก	ข	ค
๑.		✕	

๕. ห้ามขีดเขียนหรือทำเครื่องหมายใดๆ ลงในแบบทดสอบ

๑. ข้อใดอยู่ในมาตราแม่ ก กา ทุกคำ

- ก. ชนุน พุทรา ชมพู์
- ข. มะละกอ ลำไย มะไฟ
- ค. มะกอก แตงโม เงาะ

๒. คำใดอยู่ในมาตราแม่ ก กา

- ก. ปลา
- ข. ปูน
- ค. ปีก

๓. “ ฉ้นไปเที่ยว ” คำใดอยู่ในแม่ ก กา

- ก. ฉ้น
- ข. ไป
- ค. เที่ยว

๔. ข้อใดสะกดถูกต้อง

- ก. เตา สะกดว่า เอา – ต่อ – เต่า
- ข. เส่า สะกดว่า สอ – เอ – อ่า – เส่า
- ค. เขา สะกดว่า ขอ – เอา – เขา

จากข้อ ๕-๗ ให้เลือกเติมคำในมาตราตัวสะกดแม่ ก กา

๕. “แม่กำลังตาก.....อยู่ที่หลังบ้าน

ก. หมวก

ข. เสื้อผ้า

ค. มุ้ง

๖. แม่ค้ากำลังชง.....

ก. กาแฟ

ข. นมเย็น

ค. โอวัลติน

๗. ผมลืมปิด.....บ้าน

ก. หน้าต่าง

ข. ช่องลม

ค. ประตู

๘. ภาพใดอยู่ในมาตราแม่ ก กา

ก.

ข.

ค.

๙. ข้อใดมีคำที่อยู่ในมาตรา ก กา ทุกคำ

ก. ปุตุ่วใหญ่

ข. งูกินปลา

ค. นกมีปีก

๑๐. “คุณแม่ไป.....ผักที่ตลาด” เติมคำในแม่ ก กา ข้อใดถูกต้อง

ก. แจก

ข. ขาย

ค. ซื้อ

กระดาษคำตอบ

คะแนนที่ได้

คะแนนเต็ม ๑๐

ชื่อ.....สกุล.....เลขที่.....

ข้อที่	ตัวเลือก		
	ก	ข	ค
๑			
๒			
๓			
๔			
๕			
๖			
๗			
๘			
๙			
๑๐			

เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียน/หลังเรียน

เล่มที่ ๑ มาตรา แม่ ก กา

ข้อที่	ก่อนเรียน		
	ก	ข	ค
๑	×		
๒		×	
๓			×
๔		×	
๕	×		
๖			×
๗		×	
๘	×		
๙			×
๑๐		×	

ข้อที่	หลังเรียน		
	ก	ข	ค
๑		×	
๒	×		
๓		×	
๔			×
๕		×	
๖	×		
๗			×
๘		×	
๙	×		
๑๐			×

